

РЕШЕНИЕ

№ 7073

гр. София, 18.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 09.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2441** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба на Н. С. Р. от [населено място], [улица], бл. № 4, вх. ”Б”, ап. № 5, чрез пълномощника си адв.Св.И., против Заповед № ЧР-СП-27/12.02.2013 г., издадена от председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура”, с която е прекратено едностранно служебното правоотношение на жалбоподателката като главен експерт в отдел "Подготовка проекти по ОП Транспорт", Дирекция "Изпълнение на проекти по ОП Транспорт и КФ" - поради получаване на възможно най-ниската оценка при атестиране.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като постановена при съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с материалноправните норми и с целите на закона. Конкретните оплаквания за нарушения на материалния закон, които се релевират са, че актът е издаден в нарушение по чл. 76, ал. 3 ЗДСл и чл. 6, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /НУРОИСДА/ вр. чл. 76, ал. 11 ЗДСл, тъй като оспорващата не е работила шест месеца като държавен служител през календарната 2012 г.

Поддържа се, че и дори да се приеме, че Н. Р. е подлежала на атестиране в периода 01.08.2012 г -31.12.2012 г., то също са допуснати са нарушения на процедурата първо, защото в индивидуалния работен план на жалбоподателката е визиран период, в част от който, тя не е заемала държавна служба; на следващо място, защото няма данни

дали и кога е проведено съгласуване на индивидуалния работен план между оценявана и оценяващ и, защото не са извършени предвидените в чл. 13 от наредбата действия. Освен това определената от оценяващия служител оценка е мотивирана по начин, който не кореспондира с целта, към която е насочено оценяването на държавните служители и не коментира по обективен начин степента на постигане на целите от индивидуалния работен план;

Жалбоподателката не е уведомена за резултатите от оценяването - чл. 20 НУРОИСДА. Формуляр, приложение 2 към чл. 19, ал. 1, т. 1 от наредбата е връчен на оспорващата от лице , различно от оценяващия ръководител. Нарушена е и разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от подзаконовия нормативен акт. Контролиращият ръководител вместо да направи коментар, който да запише в съответния раздел на формуляра за оценка, дава на Н. Р. най-ниската възможна оценка без да сочи мотиви за това. Твърди се нарушение и по чл. 21, ал. 2 - оценяващият ръководител не е запознат с попълнения от контролиращия ръководител формуляр. Релевира се довод и за нарушение на чл.24, ал.3 от НУРОИСДА - контролиращият ръководител не е изготвил по предвидения начин формуляр по приложение № 5 и не е уведомил оценяващия ръководител, нито оценявания за решението по подаденото на 30.01.2013г. от жалбоподателката Р. възражение, с формуляр съгласно чл.23 от наредбата . Поддържа се и нарушение на чл.76 ал.10 от ЗДСл, тъй като на практика контролиращия ръководител е изменил оценката на оценяващия ръководител значително преди изтичане на законовия срок и не по предвидения в наредбата ред и начин - с формуляр по приложение № 5 към чл.24 ал.2 от НУРОИСДА.

Поддържа се от оспорващата, че в периода 01.08.2012 г. - 31.12.2012 г. е участвала под различна форма в процесите на подготовка, преглед и предоставяне на финансиране на пътен проект „Обходен път [населено място]” и „Обходен път [населено място]” по оперативна програма Транспорт. Р. е изпълнила всички цели от индивидуалния си работен план на нивото на критериите, определени в него , свързани с посочените проекти, предвид на което органът по назначение и е изплатил допълнително възнаграждение в размер на 200 лв, заедно със заплатата за м. октомври 2012 г. - чл. 67, ал. 7, т. 5 ЗДСл.

Акцентира върху невъзможността да се определи индивидуален работен план с обективни цели и критерии, той като оспорващата Р. няма утвърдена длъжностна характеристика, след заемането на длъжността като държавен служител - чл.7,ал.6 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители вр.чл.2 ,ал.4 от ЗДСЛ.

От съда се иска отмяна на заповедта и присъждане на разноски в производство. В срока даден от съда по делото са приложени писмени бележки от представителя по пълномощие на оспорващата Н. Р., адв. И. в които се поддържат направените оплаквания.

Ответникът - председателят на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", чрез представители по пълномощие юрк.В. и юрк.С., оспорва жалбата като неоснователна. Съображения са развити и в изложение по чл. 149, ал. 3 ГПК. Не се претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна

следното:

Жалбоподателката е държавен служител, считано от 01.08.2013г., и заема длъжността – главен експерт в Агенция „Пътна инфраструктура”, Дирекция "Изпълнение на проекти по ОП Транспорт и КФ",отдел "Подготовка проекти по ОП Транспорт”, на която е назначена със Заповед № ЧР-СП-201 от 30.07.2012 г. издадена от председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура”.

Съгласно, приетата в о.с.з. на 12.06.2013г. длъжностна характеристика, /л.268/, изготвена на 01.08.2012 г., с която липсват данни жалбоподателката да се е запознала, длъжността е на пряко подчинение на началник отдел "Подготовка на проекти по ОПТ", с основна цел организация и координация на проектите и формулярите за кандидастване за финансиране на пътните проекти от Оперативна програма „Транспорт” и преки задължения да обезпечава цялостно процеса на подготовка ,преглед и представяне за одобрение и финансиране на пътните проекти от ОП

По делото е приета, първоначално предствената от ответника с преписката длъжностна характеристика, утвърдена от председателя на УС на А. на 21.04.2011г., връчена на Р. на 28.04.2011г., относима към сключения между оспорващата и А. трудов договор № 7/01.01.2009г., който е прекратен на основание чл.325,ал.1,т.12 КТ, с посочената по горе заповед за назначаването и като държавен служител.

Видно от съдържанието на формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, отразен е период за оценяване от 01.07.2012 г. - 31.12.2012 г.

Съставянето/ одобряването на индивидуалния работен план е удостоверено с подписите на оценяващия ръководител-началник отдел „подготовка на проекти по ОП Транспорт”в Дирекция „Изпълнение на проекти по ОП Транспорт и КФ”в А. и на оценявания, но не е датирано.

За посочения период жалбоподателката получава оценка от оценяващия ръководител "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията”. Мотивите на оценяващия ръководител са: „Оценяваният служител не винаги планира работата си по начин, който води до висок краен резултат. Рядко подкрепя и помага на колегите си”. Във формуляра е посочено,че оценката е изготвена на 14.01.2013 г.,без да са вписани имената на оценяващия ръководител, а оценяваният служител Р. е запозната с нея от контролиращия ръководител Цв.Т. на 28.01.2013 г. На 30.01.2013г. жалбоподателката е подала възражение,вх. № 13-01-770-приложение№ 4 към чл.23,ал.1 от НУРОИСДА срещу тази оценка.

На 28.01.2013 г. контролиращият ръководител поставя нова, по-ниска оценка - „неприемливо изпълнение”. На 12.02.2013 г. ответникът издава оспорената заповед, с която на основание чл.107, ал.2 ЗДСл. прекратява служебното правоотношение с Н. С. Р., считано от 14.02.2013 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентния, съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. орган (чл. 11, ал. 1 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция "Пътна инфраструктура" председателят на управителния съвет на е орган по назначаването на държавните служители в агенцията), в предвидената в същият текст писмена форма и съдържание. Несъществен пропуск на заповедта е

непосочване на срок и ред за обжалване. Този пропуск не рефлектира върху законосъобразността на акта, а е относим към сроковете за упражняване правото на жалба.

Съдът намира, че при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и на материалния закон, които опорочават определената обща оценка, послужила като основание за прекратяване на служебното правоотношение.

Като задължителен елемент от статута на държавните служители /глава трета ЗДСл/ оценяването на изпълнението се подчинява на следните основни изисквания: ежегодно извършване; системата от критериите му по чл. 76, ал. 5 ЗДСл и правото на държавния служител по чл. 76, ал. 7 да участва в него. Считано от 01.11.2003 г. с § 57, т. 2 ЗИДЗДСл е създадено ново основание по чл. 107, ал. 2 ЗДСл за едностранно прекратяване от органа по назначаването без предизвестие на служебно правоотношение с държавен служител, получил възможно най-ниска оценка при оценяване на изпълнението. Прилагането му е допустимо само въз основа на оценяване на изпълнението, извършено при спазване на всички изисквания на приетата по делегация на чл. 76, ал. 11 ЗДСл и Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /накратко НУРОИСДА/.

С оглед основните цели по чл. 1, ал. 2, т. 1-6 НУРОИСДА и комплексните последици, които има за професионалното и кариерно развитие на държавния служител, то е регламентирано като процедура за периодично оценяване изпълнението на длъжността - чл. 2 от наредбата. Оценяването на изпълнението не характеризира служебната дейност на служителя безсрочно, а само за съответния едногодишен период. Осъществява се въз основа на работен план, съобразен с очертаните особености. За да гарантира тази му конкретност, чл. 10, ал.1, изр.1 НУРОИСДА предвижда неговото изготвяне и съгласуване съвместно от оценяващия ръководител и оценявания. Освен отчитане на основната цел, преките задължения, управляваните ресурси и компетентностите, определени в длъжностната характеристика на длъжността, заемана от оценявания, работният план трябва да съдържа обобщаване преките задължения и/или възлагането на конкретни задачи.

Както бе посочено, приетата в с.з. на 12.06.2013 г. длъжностна характеристика за заеманата от жалбоподателката длъжност не и е връчена. Ответникът не твърди и не сочи доказателства за обратното. Преписката не съдържа данни дали и кога е съгласуван работният план. Цитираните нарушение на началния етап от оценителната процедура са рефлектирали върху нейния резултат.

Съдът не може да извърши контрол по отношение съдържанието на оценката и нейната обективност, но в правомощията му е да осъществява контрол относно спазването на критериите при оценяването, регламентиранни в НУРОИСДА В наредбата, както се посочи по-горе са уредени задължителни правила за атестирането на държавните служители, чието точно и в пълен обем изпълнение е гаранция за обективността и безпристрастността на извършеното оценяване.

На първо място съгласно чл. 76, ал.3 ЗДСл. на оценяване подлежи всеки служител, който има действително отработени най-малко 6 месеца за една календарна година. Видно от Заповед № ЧР-СП-201/31.07.2012 г. жалбоподателката е встъпила на оценяваната длъжност на 01.08.2012 г. Нарушенията закона са в две насоки: от една страна очевидно жалбоподателката няма отработени 6 месеца през календарната 2012

г.като държавен служител и следователно не подлежи на оценяване, а от друга - оценявания период обхваща и м.юли 2012 г., през който период оценяваната не е държавен служител.

На второ място чл.10 от НУРОИСДА предвижда изпълнението на задължителни процедури, преди да се пристъпи към оценяване на държавния служител – съставяне на индивидуален работен план, което е изпълнено, видно от представения формуляр за оценка /Приложение № 2 към чл.19, ал.1, т.1 от НУРОИСДА/, който индивидуален работен план следва да бъде съгласуван с оценяващия ръководител, като съгласно чл.11 от същата Наредба обобщаването на преките задължения и/или възлагането на конкретни задачи се извършват съвместно от оценяващия ръководител и от оценявания. По делото липсват данни да е извършено такова съгласуване.

На трето място съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 и 5 от ЗДСл. държавният служител се оценява ежегодно за изпълнението на длъжността въз основа на постигането на предварително съгласувани цели и показаните компетентности. Оценяването се извършва на три етапа, като съдържанието на същите, както изготвянето и целите на работния план и общата оценка са регламентирани с разпоредбите на НУРОИСДА. Освен съгласуването на индивидуалния работен план следва да се проведат още две срещи между държавния служител и оценяващия ръководител /чл.12 НУРОИСДА/. Липсват данни да е извършена междинна среща, без да е мотивирана от фактическа страна хипотезата по § 4, т. 3 ПЗР НУРОИСДА, а заключителна такава въобще не е могло да бъде осъществена, тъй като видно от представеното удостоверение № 62-294-2/29.03.2013 г., издадено от Столично управление „Социално осигуряване” оценяващият ръководител Х. Б. е била в болнични от 16.01.2013 г. до 01.02.2013 г., а жалбоподателката е запозната с оценката на 28.01.2013 г.

Изложените от оценяващия ръководител мотиви за дадената оценка „Изпълнението отговаря не напълно на изискванията” са дадени в телеграфен стил - „Оценяваният служител не винаги планира работата си по начин, който води до висок краен резултат. Рядко подкрепя и помага на колегите си”. Не са изложени конкретните задачи, които са били постановени на служителя и не е отразено в какво точно се изразява тяхното неизпълнение или лошо изпълнение, за да достигне органа до обективизираните заключения. Т. е. липсват каквито и да са мотиви към заключителната оценка, въз основа на които съдът да провери законосъобразността на обжалваната заповед с оглед основаниято за прекратяване на служебното правоотношение. Контролиращият ръководител от своя страна поставя по-ниска оценка без обаче да посочва каквито и да е мотиви за това или забележки към първоначалната оценка.

На следващо място съдът намира, че е нарушена нормата на чл.76, ал.10 ЗДСл., респ чл. 23 НУРОИСДА. йЖалбоподателката, след като на 28.01.2013 г. се е запознала с дадената ѝ оценка, се е възползвала от правото си по чл.76, ал.9 от закона и е подала възражение на 30.01.2013г.. Чл.76, ал.10 ЗДСл. изисква контролиращият орган да потвърди или измени оценката едва след изтичане на 7 дни от запознаването на държавния служител с нея. Без да спазва тези срок контролиращият ръководител намалява оценката в същия ден, в който държавният служител се е запознал с нея – 28.01.2013 г. Приложеният на л.13 от делото формуляр за корекция на годишната оценка на изпълнението на длъжността –приложение № 5 към чл.24,ал.2 от НУРОИСДА е неотнотосим и съдът не го обсъжда, предвид че същия очевидно е съставен от контролиращ ръководител по повод оценяването на друг държавен

служител на А.

По изложените съображения съдът приема, че процедурата по оценяване на изпълнението по чл. 76 ЗДСл в случая е проведена с нередовности, съставляващи процесуални нарушения от категорията на съществените, обусловили опорочаване на изготвената при това атестиране най - ниска обща оценка по чл. 16, т. 5 НУРОИСДА.

Поради ненадлежността на формирането си същата представлява негодно материалноправно основание по чл. 107, ал. 2 ЗДСл. Базираното на нея и разпоредено със заповед № ЧР СП 27/ 12.02.2013 г., издадена от председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката по този законов текст е неправомерно извършено.

Оспорената заповед като материално и процесуално незаконосъобразна по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК подлежи на отмяна съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК.

Предвид изхода на делото, своевременно направеното искане и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да се осъди Агенция „Пътна инфраструктура” да заплати на жалбоподателката направените по делото разноски в доказан размер на 450 лв. за осъществената от адв. И. в хода на производството пред настоящата съдебна инстанция правна защита и съдействие по договор, сключен на 26.02.2013г.

Мотивиран така, и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение,20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ЧР-СП-27/12.02.2013 г., на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура”.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура да заплати на Н. С. Р. от [населено място], [улица], бл. № 4, вх."Б", ап.№ 5 , разноски по делото в размер на 450 /четирисотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ